

netop ved en høring fik afdækket en bunke af de her ting, for jeg kan forstå, at jeg åbenbart er beriget med langt flere henvendelser, end man er hos De Konservative. Jeg er helt sikker på, at De Konservative, hvis de fik de mange henvendelser, også ville blive opmærksom på, at problemet er meget stort og meget uacceptabelt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 138:

Forslag til folketingsbeslutning om miljømærkning af friskfanget fisk.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 5/5 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 19.20

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan oplyse, at de hensyn, der fremgår af beslutningsforslaget, indgår i regeringens fiskeripolitik. Ifølge aftalen mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti om en ny regulering skal der udarbejdes en handlingsplan for fiskeriet, hvori indgår hensynet til bl.a. bæredygtigt fiskeri, øget kvalitet og værditilvækst samt øget fokus på fiskeriets og akvakulturens rolle som regional udviklingsdynamo. Der er som oplæg hertil allerede udarbejdet et idékatalog, der blev præsenteret på en konference om fiskeriudviklingen den 18. maj 2006. Selve handlingsplanen forventer jeg klar i løbet af september måned 2006.

Jeg er enig i, at en mærkningsordning kan give forbrugeren bedre mulighed for at træffe et kvalificeret valg i forhold til de nævnte hensyn, når forbrugeren køber fisk. Det gælder dog kun under visse forudsætninger, og det er de forudsætninger, der er væsentlige at hæfte sig ved, herunder f.eks. at forbrugeren må forudsættes at forstå de nævnte hensyn, og at mærkningsordningen er udformet på en gennemskuelig og kontrollerbar måde.

For så vidt angår det sidstnævnte, er det jo vigtigt, at der er tale om en fællesskabsordning, bl.a. fordi hovedparten af tilførslerne af fisk til Danmark stammer fra udenlandske landinger i danske havne og øvrig import. Regeringen arbejder derfor for, at en miljømærkningsordning kan gennemføres inden for fællesskabets rammer.

Jeg kan så oplyse, at Europa-Kommissionen har udarbejdet en meddelelse om miljømærkning, der er sat til debat i medlemslandene med henblik på at få bidrag fra alle med interesse i miljømærkning. Debatten er fortsat åben – jeg kan kun opfordre til, at man følger den, går ind i den – og skal munde ud i en vurdering af, om EU skal stille forslag om en miljømærkeordning på EU-plan, og hvad en sådan ordning i givet fald skal indeholde.

Kommissionen synes, at der er behov for regler, og jeg kan sige i dag, at Kommissionen er kommet med tre bud. Første bud er ingen indgreb, og Kommissionen anbefaler ikke den løsning. Det synes jeg er godt at de ikke gør.

Det andet er indførelse af en offentligt styret enhedsordning for miljømærkning. Kommissionen anbefaler heller ikke denne løsning, da det hverken vil være hensigtsmæssigt eller praktisk gennemførligt at skabe en offentligt styret enhedsordning for miljømærkningen. At det i hvert fald kan være praktisk gennemførligt, er jo nok noget, vi alle sammen sætter meget højt.

Men så er der det tredje punkt, og det er opstilling af mindstekrav til frivillige ordninger. Kommissionen mener, at denne løsningsmulighed er den mest hensigtsmæssige, da den vil være mest fleksibel og omkostninger i forbindelse hermed også vil være rimelige. Den vil også give mulighed for, at der kan gøres en passende indsats for større bæredygtighed, og samtidig tillade, at der kan gås gradvis til værks. Den vil ligeledes give passende forbrugerbeskyttelse og -oplysning.

Det sidste forslag er den løsning, som de fleste lande foretrækker, og det er også den løs-